



A C T A

NÚM. 03/2025 - SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE L'AJUNTAMENT EN PLE QUE TINGUÉ LLOC EL DIJOUS 6 DE FEBRER DE 2025.

A la vila de Molins de Rei, quan són les vint hores del **sis de febrer de dos mil vint-i-cinc**, es reuneixen a la Bilblioteca el Molí, en primera convocatòria, i sota la presidència del Sr. Alcalde, Xavi Paz Penche els regidors i regidores que tot seguit s'esmenten, per tal de celebrar la sessió extraordinària del Ple, a la qual han estat convocats en temps i forma.

Sr. Alcalde Xavi Paz Penche
Sra. Jessica Revestido Romero
Sr. Iván Mustieles Pozo
Sr. Miguel Zaragoza Alonso
Sra. Ainoa García Ballestín
Sr. Joan Carles Serra Bosch
Sra. Esther Espinosa García
Sr. Alejandro Herrero Basange
Sr. Gerard Corredera Rebulà
Sr. Lucas Silvano Ferro Sole
Sra. Marta Espona Burgués
Sr. Ricard Vinyets Cid
Sra. Meritxell Campmajó García
Sra. Alba Patricia Cabral Ortiz
Sra. Francesca Riera Forns
Sr. Ramon Sánchez Gil
Sra. Rocío Segovia Mayán
Sr. Joan Albert Fabra Barrios
Sra. Eva Maria Janés Fraile

Assisteix el Secretari accidental de la Corporació, Sr. Joan Montserrat Olivella, que dóna fe de l'acte.

Excusen la seva absència la Sra. Meritxell Galobart Soler i la Sra. Carme Madorell Colomina

Un cop comprovada l'existència del quòrum que demana l'article 90.1) del ROF, per a la vàlida constitució del Ple, el Sr. Alcalde obre la sessió, i es passa tot seguit al debat i consideració dels assumptes inclosos a l'ordre del dia que acompanya a la convocatòria d'aquesta sessió, número 03/2025 de data 3 de febrer de 2025.

Sr. Alcalde:

Molt bona tarda a tots i totes. Evidentment, portaveus, regidors, regidores, tothom que ens està veient i sobretot també, i molt efusivament, a tots els representants de les entitats i al públic que avui esteu presents en aquesta convocatòria de Ple extraordinari amb un únic



punt i que, per raons òbvies, s'ha de fer aquí a la biblioteca, com a equipament que permet tot tipus d'accés a tot tipus de capacitats. Com saben, aquest punt estava preparat per poder-lo debatre i aprovar en el passat Ple del mes de gener, en l'ordinari, el que fem a la sala de plens, que, per raons òbvies, doncs, no està encara preparada per ser accessible. I, per tant, des d'aquesta perspectiva, doncs, atenent la petició que hi havia de diverses persones interessades a venir i poder participar i ser presents en aquest moment especial, segur, per a molts de vosaltres i per a nosaltres, vam debatre aquesta possibilitat de convocar aquest Ple extraordinari amb un únic punt que era aquesta «Aprovació del Pla per la Discapacitat a Molins de Rei», i, per tant, vam explorar la via de trobar aquesta sala que permet retransmetre el Ple i alhora també permet accedir a tothom. És evident que ara es debatrà, i ara la regidora farà la presentació, quan un municipi té la necessitat d'aprovar un pla de discapacitat i, per tant, de recollir en un document tot allò que ha de fer per continuar avançant perquè no s'ha assolit tot allò que s'ha d'assolir per tenir una vila totalment inclusiva.

Des d'aquest punt de vista, el primer dèficit que tenim és la pròpia casa de l'Ajuntament, que no és accessible i en som molt conscients. Això, més enllà, evidentment, de totes les mesures que ara s'explicaran, en tant que explicació del Pla per a la discapacitat, el que sí que anunciem també és que, tal com s'ha explicat als portaveus, s'està fent un estudi respecte de totes les dependències municipals i, evidentment, aquest estudi el que ha de posar ja és negre sobre blanc també la solució a l'hora d'aquests dèficits que encara arrossegueu algunes dependències municipals que, a hores d'ara, no permeten que determinades persones puguin assistir en directe, com hauria de ser el seu cas i la seva voluntat, als plens municipals. Per tant, des d'aquesta assumpció que encara ens queda molt per recórrer, tot explicant que avui també els que veniu veureu que hi ha una distribució dels regidors i regidores que no és l'habitual, veureu que estem bàsicament els portaveus dels diferents grups municipals en aquesta banda per tenir accés a qui farà les intervencions i, per tant, al servei de megafonia. Farem l'explicació, el posicionament i l'enriquiment segur de tots, procedirem a la votació i després, evidentment, tindreu oportunitat tots i cada un de vosaltres, qui vulgui parlar, doncs, expressar-se i demanar l'opinió.

Sí que m'han comentat una qüestió, que en cas que algú vulgui també intervenir i vulgui també ser present en les imatges que estem emetent en directe, el que hauria de venir és a aquest posicionament d'aquí. No és obligatori. Des d'aquí sí que hi ha captació de les càmeres. Si algú considera, escolta, vull intervenir des d'on estic, el que sí que es farà és escoltar-se la seva pregunta, perquè el so és general, tenim micros també de mà per poder repartir entre el públic, i, per tant, podrà ser partícip i podrà expressar la seva opinió també.

ORDRE DEL DIA

A – ASSUMPTES DICTAMINATS PER LES COMISSIONS INFORMATIVES

COMISSIÓ INFORMATIVA DE L'ÀREA DE SERVEI A LES PERSONES

1.- Aprovar el Pla Local d'actuació en l'àmbit de les persones amb discapacitat per al període 2025 2028 (Expedient 1/2025/APPAB).-

DICTAMEN



En el marc de la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 13 de desembre de 2006, es preveuen mesures de no discriminació i d'acció positiva, que els Estats han de implantar per a garantir que les persones amb qualsevol tipus de discapacitat puguin gaudir dels seus drets en igualtat de condicions que la resta de persones.

Aquesta Convenció suposa un punt d'inflexió en el reconeixement i l'exercici dels drets de les persones amb discapacitat. Assumeix el fenomen de la discapacitat com una qüestió de drets humans i preveu les mesures, tant de no discriminació com d'acció positiva, que els estats han d'implantar per garantir els drets d'aquest col·lectiu en igualtat de condicions amb les altres persones.

La Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat és un instrument que inaugura un marc protector i garantista, inèdit en el sistema de l'ONU i en el dret internacional, per a les persones amb discapacitat.

El 30 de març de 2007 Espanya va ratificar aquest tractat internacional i el 3 de maig de 2008 va entrar en vigor a tot l'Estat espanyol, passant a formar part del seu ordenament jurídic.

L'Ajuntament de Molins de Rei té la ferma voluntat de treballar per la defensa dels drets de les persones amb discapacitat a la vila, promovent processos que impulsin la seva participació activa en el municipi.

El Pla Local d'actuació en l'àmbit de les persones amb discapacitat 2025-2028, d'ara endavant Pla Local de Discapacitat, s'ha elaborat transversalment, amb la implicació de les diferents àrees de l'Ajuntament i dels agents del territori que treballen per i amb les persones amb discapacitat, realitzant una anàlisi global de la situació actual.

El Pla Local de Discapacitat és una eina i un objectiu final en si mateix, atès que ha de servir per a la definició d'una estratègia global en matèria de discapacitat i ajudar a impulsar polítiques adreçades a la millora de les condicions de vida de les persones amb discapacitat de Molins de Rei.

El Pla Local de Discapacitat, elaborat de manera participativa, és l'instrument de planificació en el qual es combinen les polítiques públiques adreçades a reforçar el protagonisme de totes persones amb discapacitat de la vila.

Aquest pla pretén fer un salt qualitatiu en la vida de les persones amb discapacitat de Molins de Rei, sabent quin són els principals obstacles a superar per garantir les millors condicions possibles per aquest grup de població. El document aporta una visió global i integral que vertebrava la planificació a través de la implicació de totes les àrees de l'administració i de la societat afectades.

El Pla Local de Discapacitat vol ser un pla viu que s'anirà actualitzant periòdicament amb indicadors de seguiment i una revisió de les actuacions.

El Pla Local d'actuació en l'àmbit de les Persones amb Discapacitat 2025-2028 té com a missió posar la discapacitat al centre de les polítiques locals, des de la perspectiva de les Nacions Unides envers els drets i deures de les persones amb discapacitat i l'enfocament de l'Agenda 2030 i els seus Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS).



L'objectiu general del pla és identificar i detallar un conjunt de recursos i actuacions que promoguin l'autonomia i l'apoderament de la població amb discapacitat i salut mental de Molins de Rei. Les actuacions i recursos continguts al Pla apostaran pel tracte i atenció centrada en la persona des d'una perspectiva integral.

Molins de Rei és un municipi compromès amb el compliment dels drets de les persones amb discapacitat. Per això, el Pla Local de Discapacitat de Molins de Rei estructura les actuacions municipals al voltant de tres línies estratègiques i una de transversals, les quals estan alineades amb la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.

Són aquestes que es presenten a continuació:

- La primera línia estratègica se centra en la **promoció de la vida autònoma i suport a famílies i persones cuidadores**, englobant accions destinades a impulsar l'autonomia i la independència de les persones amb discapacitat. Aquest àmbit inclou iniciatives per millorar la formació post-obligatòria, facilitar la transició al món laboral considerant les diverses capacitats i millorar l'accés a l'habitatge, entre altres.
- **La segona línia estratègica fa referència a l'accessibilitat universal**, que pretén impulsar mesures que contribueixin a assegurar que tots els entorns, processos, productes i serveis siguin comprensibles, utilitzables i practicables, possibilitant que les persones amb discapacitat accedeixin i gaudeixin en un marc de plena inclusió. Aquesta línia estratègica ha d'integrar i donar resposta al recent Codi d'Accessibilitat de Catalunya, per així remarcar la importància d'aquestes mesures per garantir l'autonomia personal, la qualitat de vida i l'exercici dels drets de molts ciutadans i ciutadanes del municipi.
- Finalment, **la darrera línia estratègica correspon a la inclusió social i participació**, orientat a avançar en la inclusió real i efectiva a la comunitat, amb el qual es pretén impulsar condicions i mesures en els àmbits fonamentals del desenvolupament personal i social, com l'educació, cultura, inserció laboral, comerç, així com en la plena participació social, política, institucional i comunitària.
- Aquestes línies estratègiques es desenvolupen dins d'un **eix transversal**, el **model de governança**, on l'administració exerceix un paper crucial per assegurar la participació i representació efectiva de les persones amb discapacitat. L'objectiu és fomentar la col·laboració entre l'administració i les entitats socials de la discapacitat en la formulació, implementació, seguiment i avaluació de polítiques públiques destinades a aquest col·lectiu, posant la diversitat i els drets de les persones amb discapacitat al centre d'aquesta col·laboració. Aquest eix transversal es desenvolupa en 3 subeixos o subdimensions:
 - Sub-eix formatiu
 - Sub-eix Informatiu, assessorament i acompanyament
 - Sub-eix coordinació, comunicació, incidència política

La **metodologia** que s'ha seguit per a la seva confecció ha estat aquesta: Una vegada elaborada una primera diagnosi sobre la situació de les persones amb discapacitat de Molins de Rei i recollida tota la informació relativa als recursos existents així com la seva avaluació, es va desenvolupar el Pla d'Acció.



Aquest es va elaborar tenint en compte els resultats de la diagnosi i amb les aportacions i consens de la Taula de Seguiment i de Coordinació del Pla Local de Discapacitat del procés.

S'ha treballat de forma transversal i s'han realitzat un conjunt de dinàmiques participatives amb un conjunt de persones expertes, provinents de professionals tècniques de l'administració local i també de les entitats de discapacitat. S'han treballat aquests àmbits:

- Àmbit benestar social, relacional i comunitari
- Àmbit educatiu i laboral
- Àmbit salut
- Àmbit urbanístic, residencial i de mobilitat.

Aquesta Taula de seguiment i coordinació del Pla Local de Discapacitat està formada pels membres següents:

- Responsable polític: regidora de Discapacitat
- Responsable tècnic: directora de l'Àrea de Serveis a les persones, Cap de Negociat de serveis socials, tècnica comunitària de gent gran i discapacitat, tècnica de Promoció Econòmica.
- Els membres del Grup motor:
 - Tècnica d'Esports
 - Tècnica de Mobilitat
 - Tècnic SIT (Oficina tècnica)
 - Representant EVI
 - Representant ACOSU
 - Representant ENREDAT
 - Representant GUEOPIC
 - Representant ONCE
 - Cap del Negociat de Salut Pública i Sanitat
 - Cap del Negociat de Serveis Socials
 - Caporal de Proximitat de la Guàrdia Urbana
 - Persones amb discapacitat de Molins de Rei

Les fases del pla d'acció en l'àmbit de la discapacitat a Molins de Rei han estat:

- FASE 1. Llançament
- Fase II. Anàlisi i desenvolupament
- Fase III. Redacció, validació i presentació

El Pla 2025-2028 està estructurat per:

- Una presentació.
- Un marc conceptual on es detalla el concepte i les tipologies de discapacitat i els reptes municipals en l'àmbit de la discapacitat.
- Una metodologia, en la qual s'exposen les fases del procés metodològic utilitzat i el procés participatiu que s'ha dut a terme per elaborar la diagnosi i el conjunt del Pla.



Per tot el que ha estat exposat, es sotmet a dictamen de la Comissió Informativa Àrea de Serveis a les Persones la proposta d'adopció al Ple de la Corporació dels acords següents:

Primer.- Aprovar el Pla Local d'actuació en l'àmbit de les persones amb discapacitat per al període 2025-2028.

Segon.- Restar assabentat del procediment de diagnosi i disseny del Pla Local d'actuació en l'àmbit de les persones amb discapacitat per al període 2025-2028.

Tercer.- Donar difusió d'aquesta aprovació als mitjans de comunicació de la vila i publicar-ho al web municipal.

Quart.- Acordar que aquest Pla serà vigent fins l'aprovació del proper Pla.

Cinquè.- Notificar aquest acord al Departament de Drets Socials i Inclusió de la Generalitat de Catalunya, al Servei de Convivència, Diversitat, Infància i Persones Grans Àrea de Sostenibilitat Social, Cicle de Vida i Comunitat de la Diputació de Barcelona i al Consell Comarcal del Baix Llobregat.

PRESENTACIÓ I DELIBERACIONS

Sr. Alcalde:

Feta la introducció, cedeixo la paraula a la regidora Ainoa Garcia per tal de fer l'exposició del punt, tot recordant que hi ha, en principi, dos torns d'intervenció, un primer una miqueta més extens per posicionament i explicació i introducció al debat de tots els grups municipals, i un segon, si es requerís, de debat entre els grups municipals. Gràcies i endavant.

Sra. Garcia:

Gràcies, alcalde. Bona tarda a tots i totes, també als que ens seguïu des de casa a través dels mitjans de comunicació local. Avui és un dia molt especial. Avui aprovem el primer pla d'actuació en l'àmbit de les discapacitats de Molins de Rei per al període 2025-2028. Aquest document ha comptat amb l'assessorament i el suport tècnic de la Fundació Pere Tarrés. Ha recollit i ha recollit les opinions i les experiències de les persones vinculades a l'àmbit de la discapacitat a través d'eines i processos participatius, amb la finalitat de ser el full de ruta que doni resposta a les necessitats i demandes actuals i futures de les persones amb discapacitat i trastorn mental de la nostra vila. Però aquest no és un document tancat. Aquest és un document viu i molt viu que podem modificar i adequar a cada moment segons les necessitats i les demandes que vagin sorgint. És per això que una de les actuacions que inclou el Pla i que durem a terme els propers mesos serà la constitució de la Taula de Discapacitats, que ens permetrà, per una banda, continuar donant veu a totes les persones de l'àmbit de la discapacitat. I per altra banda, fer el seguiment del Pla i adequar-lo a cada moment a les seves necessitats. En aquest punt, si em permeteu, m'agradaria agrair a totes les persones que ens acompanyeu avui a la sala d'actes de la Biblioteca El Molí per que heu participat activament en l'elaboració del Pla i també a totes aquelles que dia a dia ens feu saber de forma molt constructiva de les vostres necessitats i preocupacions per tal de millorar la nostra tasca i la nostra vila.



Sra. Garcia:

A tots vosaltres, moltes gràcies.

Presenta el punt 1

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies. Avui, en la introducció, m'he oblidat d'una cosa que sempre fem i avui ho hem de fer, que és justificar l'absència i explicar que la senyora Meritxell Galobart ha excusat la seva assistència al Ple per motius professionals i que, per tant, que consti en acta d'aquest Ple extraordinari. I ara sí que obriríem el torn d'intervencions. Senyora Marta Espona, endavant.

Sra. Espona:

Gràcies. Bona tarda a tothom.

Sr. Alcalde:

I la senyora Carme Madorell també, perdó.

Sra. Espona:

Bona tarda de nou. Abans de començar volia aprofitar per dir dues coses. Una, que és un goig veure tantes persones que vinguin a ser testimonis d'una feina que fem nosaltres, perquè, malauradament, no sempre és així. Estem molt sols a la sala de plens, entre d'altres coses, perquè no és una sala accessible. Per tant, esperem que en el moment que ho pugui ser pugueu tornar a venir en qualsevol moment i també dir la vostra. Abans de començar, de tota manera, en ferm la intervenció del grup d'Esquerra, m'agradaria posar sobre la taula el gran esforç de canvi de mentalitat que hem de fer tots plegats a l'hora de ser conscients de les necessitats de totes les persones amb alguna discapacitat i de tot el camí que hem de recórrer per fer realitat una societat inclusiva. El Ple d'avui és un exemple d'aquest aprenentatge que hem d'incorporar a tots els aspectes de la vida quotidiana per tenir en compte tothom. No hi ha cap problema a fer un Ple extraordinari, n'hem fet per motius diversos, però haver de fer-lo perquè no es va preveure que podien voler assistir al Ple ordinari persones que no podrien arribar fins a la sala de plens perquè no és accessible i, per altra banda, haver de buscar un lloc que sí que permetés l'accessibilitat de tothom, demostra com estem de lluny encara de tenir incorporada la visió d'una societat inclusiva.

Evidentment, s'havia de fer tot el possible perquè tothom pogués assistir al debat sobre aquest pla, però lamento que s'hagi hagut de fer en un ple especial. Lamento que s'hagi convertit en un fet especial i que no s'hagi pogut tractar com qualsevol altre punt, quan tocava i en el lloc que tocava, amb normalitat. Perquè avui pot venir tothom i això és el que hauria de ser sempre. Però el proper ple no serà així. Per això he començat parlant d'esforç i de canvi de mentalitat, perquè si bé a continuació exposaré per què votarem a favor del Pla, creiem fermament que si no canviem la mentalitat, si no posem les bases d'aquesta transformació d'una manera sòlida, el pla quedarà reduït a una llista de coses a complir que potser veuran la llum o no. Dit això, passo a centrar-me en el pla en si.

Des del nostre grup hem insistit en diverses ocasions sobre la manca de planificació pel que fa a les intervencions que caldria fer amb relació a les necessitats de les persones que



tenen alguna discapacitat i més concretament amb aportacions perquè comencin a canviar alguns aspectes de les necessitats no ateses d'aquest col·lectiu. Per això seria bastant incoherent que votéssim en contra d'aquest pla quan, a més, en reiterades ocasions ens han dit que no es començava a fer res perquè es volia tenir abans aquest document. Doncs, ja el tenim aquí, i personalment ens n'alegrem. Malauradament, la felicitat no és mai completa i també aquí hi trobem elements que, en opinió nostra, costen de justificar o demanen aprofundir-hi més. El 2019, la consultora Edas fa una diagnosi, en paraules del seu informe, una radiografia estadística, de la població amb discapacitats i trastorns de salut mental i, alhora, dels recursos i serveis mitjançant entrevistes i grups de discussió. L'informe actual de la Fundació Pere Tarrés reconeix que parteix d'aquelles demandes i necessitats per elaborar les seves línies estratègiques i la seva proposta d'actuacions. Igualment, els punts forts i febles que presenta es basen en la diagnosi del 2019 i els reptes d'aquell moment s'han convertit en el punt de partida del disseny del pla actual. Han comprovat si han canviat gaire les propostes de llavors a les d'ara? La Fundació inicia l'encàrrec de l'Ajuntament al mes de setembre del 2023 i fins al desembre recullen el que deia l'informe anterior. Entre el gener i el març del 2024 plantegen l'anàlisi i el desenvolupament. Entre l'abril i el maig en fan la redacció i la validació. I el mes de juny presenten l'informe a l'Ajuntament. Però no és fins al mes de desembre quan ens el fan arribar els partits de l'oposició perquè volen portar-lo a Ple per ser aprovat. Per què no s'han aprofitat aquests sis mesos per parlar-ne, si calia, o senzillament l'han portat abans a aprovació si ja el tenien?

Mentrestant, nosaltres anàvem preguntant quan es constituïria la taula de discapacitats i ens responien que quan el pla estigués aprovat. El pla es titula Pla d'actuació en l'àmbit de les discapacitats a Molins de Rei 2024-2028, però parteix de les dades del 2022, que ens deia ara la regidora, amb 1.885 persones amb discapacitat reconeguda, amb més dones que homes i amb un increment de la quantitat de persones a mesura que també augmenta l'edat. Es defineix, i cito textualment, com una eina de planificació estratègica que prioritza i dissenya actuacions a desenvolupar a curt, mig i llarg termini per donar resposta a les demandes i necessitats de les persones amb discapacitat i les seves famílies. Marca, com a repte principal per a l'administració local, l'atenció personalitzada i adaptada, reconeixent la diversitat i amb recursos que s'han de gestionar de manera eficient, sostenible, amb qualitat i, sobretot, equitat. És un bon repte, tant com a definició com per complir-lo. Remarca especialment que el compliment de les línies d'actuació dependrà dels serveis i les àrees municipals competents, en concret, de la capacitat, els recursos disponibles i els compromisos dels agents competents. És a dir, la coordinació i l'assoliment dels compromisos entre tots els actors implicats seran claus per a l'execució de les propostes del Pla. Aquí, doncs, caldrà molta feina transversal.

A la pàgina 42 considera que, a falta d'un departament especialitzat en discapacitat, siguin els serveis socials bàsics el principal servei d'atenció directa de l'administració local. Això no obstant, insisteix en la necessitat d'una figura de referència, la tècnica comunitària, l'anomena, per garantir que les actuacions es desenvolupen per treballar amb els diferents departaments per garantir l'accessibilitat i la informació i per acompanyar les persones amb discapacitat cap a serveis propis o externs. Revisant el catàleg de llocs de treball municipal, no hem vist aquesta figura i tampoc apareix com una de les actuacions a fer. Tenen pensat com fer tanta feina?

Paral·lelament, defineix la Taula de discapacitat com l'ens que centralitza la interlocució entre administració, les entitats, les persones amb discapacitats i els familiars, cosa totalment lògica perquè tota la proposta se centra en la coordinació d'esforços i recursos. Esperem veure aviat aquesta taula. La regidora ens posava ara més o menys una data. El pla planteja 36 actuacions amb indicadors que n'avaluaran el compliment des del primer any al quart, començant pel d'ara, el 2025, amb una prioritització i una valoració dels



recursos que necessiten. No concreta, però, el calendari de cada acció, de manera que caldrà una segona planificació molt acurada perquè tantes accions no quedin al calaix. I no oblida el Pla d'accessibilitat municipal amb l'obligació de complir-lo a partir del 2025. Segons el pla, a mitjan 2024 hauria d'haver sortit la licitació per fer-lo, on som actualment pel que fa a aquest pla? També diu que Mobilitat és qui se n'haurà de responsabilitzar. Creiem, doncs, que és urgent que s'iniciï el procés perquè, de moment, l'acord que vam adoptar a partir de la nostra moció perquè la plaça del Palau, com a primer punt, fos accessible cada vegada que s'hi fes un acte públic, ja ha tingut un incompliment, tal com ja es va comentar i explicar en el Ple passat.

Per tant, i pel munt de feina que hi ha per fer, no posarem cap pal a les rodes perquè aquest pla pugui iniciar el seu camí i amb ell les actuacions que proposa. Lamentem, però, el temps que s'ha perdut i considerem que, malgrat el pla, hi ha una feina prèvia que s'haurà de fer i és definir com l'Ajuntament vol atendre la discapacitat més enllà o no d'uns serveis socials. És a dir, si d'una manera només assistencial o d'una manera realment inclusiva. És el que dèiem al principi de la intervenció, s'han d'assentar les bases per fer aquesta transformació en dues vies, per atendre la discapacitat en totes les seves variants, partint dels seus drets, les diverses capacitats, les preferències i les eleccions de cada una de les persones d'aquest col·lectiu, però també per interpel·lar la resta de la societat per aconseguir una inclusió real i efectiva. Tots tenim uns drets i s'han de respectar i fer complir. Gràcies.

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies. Més intervencions? Senyor Ramon Sánchez, endavant.

Sr. Sánchez:

Moltes gràcies, alcalde. Molt bona nit a totes les persones que avui ens acompanyeu en un dia que jo crec que és de justícia que avui sigueu i que puguem compartir aquest fet, aprovarem aquest Pla per la discapacitat, que ens ha de situar en el mapa de com ha d'evolucionar l'Ajuntament i el municipi en els propers anys envers la discapacitat. Possiblement s'ha tardat massa, però ja el tenim aquí. Per tant, jo crec que el primer que hem de dir és mirem endavant i no agafem retrets i avancem, perquè, en definitiva, el que busquem amb en aquest pla és poder aconseguir que les persones amb discapacitat tinguin el màxim nombre d'oportunitats possibles en tots els àmbits de la vida. Això no només és de justícia, sinó que és d'imperatiu legal. I, per tant, crec que, en aquest sentit, el que avui es fa aquí, que és aprovar aquest Pla per la discapacitat, crec que és un fet que val la pena remarcar. I agrair que estigueu tots avui aquí en aquesta sala de la biblioteca, que sí està accessible i que podeu ser-hi presents.

Jo crec que és un pla que marca moltes accions, que l'Ajuntament possiblement ja podria haver fet abans. Hi ha algunes d'aquestes actuacions que depenen més de l'administració local i que s'haguessin pogut treballar al llarg del temps. Però, possiblement, la falta d'una figura de referència en aquest sentit ens ha impedit continuar avançant. I aquest és un tema que jo crec que amb aquest pla això ha de quedar resolt. I el primer punt a què hem de començar a posar fil a l'agulla des d'ara mateix és la creació de la Taula de discapacitat. Aquesta taula és la que ha de marcar i ha de treballar i ha de posar blanc sobre negre i, sobretot, treure'ns els colors quan les coses no es facin en temps i forma. Hi ha unes fitxes molt ben redactades pels equips que hi han treballat, que marca i calendaritza la temporabilitat de cada una d'aquestes accions. I, per tant, aquí jo crec que és on ens hem de posar tots plegats a remar conjuntament per tal que aquestes accions en el màxim temps possible, des del punt de vista que sigui més curt, s'haurien de desenvolupar. És a



dir, no val mirar cap a una altra banda, no val posar-se de costat. Posem-nos tots a treballar perquè aquest pla necessita que entre tots el fem avançar. I això no va només d'uns o dels altres, va de que tots ens hi posem. I, per tant, crec, en aquest sentit, que moltes de les eines que ens dona aquest pla, si som capaços de desenvolupar-les, podem dir que tenim un molt bon pla. I això és responsabilitat de tots i de cadascuna de les persones que estem en aquesta sala i també de les mil sis-centes i escaig o mil set-centes que també deuen faltar. Per tant, jo us encomano que comencem a treballar des de demà mateix per tal que aquest pla tingui la visibilitat que es mereix i doni l'oportunitat a totes i cadascuna de les persones que realment necessiten d'aquest Pla. És una demanda històrica que, malauradament, s'ha tardat massa, com he dit abans, però que hem de continuar treballant. Per tant, la igualtat de drets no ha de ser un privilegi, sinó un dret fonamental de tots els éssers humans. I avui crec que és de justícia el que fem aquí i, per tant, esperem que a partir de demà la cosa es continuï treballant i ens en sortim.

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies. Ara intervindria el senyor Lucas Ferro, endavant.

Sr. Ferro:

Moltes gràcies. Jo crec que el primer que m'agradaria comentar és que fa molt goig aquesta sala. I és veritat i és una anomalia que no puguem celebrar el ple a la nostra sala de sessions, que és molt pitjor que aquesta, per cert, però és una anomalia que no ho puguem celebrar a la casa de tots i totes. És una anomalia que hem de resoldre, però crec que hem de posar de manifest, a vegades quan sobrevoien tants discursos sobre el desencís, sobre la falta d'interès per la política, aquests espais de participació que interpel·len directament, que ens interpel·len directament a tots i a totes i que som capaços, encara a dia d'avui, d'omplir una sala d'un dijous a les vuit del vespre per poder parlar d'una cosa tan important com aquesta. I, per tant, volia també posar-ho de manifest perquè crec que la política que interpel·la ens interpel·la a tots, no només a les persones amb discapacitat, sinó que ens interpel·la a tota la vila i ens interpel·la a pensar els reptes que tenim com a Molins de Rei a l'hora de garantir no només l'accessibilitat, sinó l'autonomia de tots i totes.

Jo crec que aquest pla, que és un pla molt concret, molt complet, ho comentava el company Ramon Sánchez, és un pla molt concret, és un pla que ens mandata a tots i totes. Jo crec que els plans ens serveixen per construir una carta de compromisos a futur i per ajudar-nos a pensar estratègicament. Com a vila tenim molts reptes, no?, sempre parlem del canvi climàtic, de la igualtat, de l'equitat entre tots, del repte de l'habitatge, etcètera. Però en tenim un que és fonamental per a nosaltres, que és que Molins de Rei sigui una vila per a tots i per a totes i que tots i totes la puguem compartir amb el màxim grau d'autonomia i amb el màxim grau d'inclusió possible. Per tant, aquest pla, més enllà de donar una mirada i, evidentment, un compromís d'accions per a tots i totes, jo crec que és un compromís de vila amb l'autonomia personal, amb l'accessibilitat, amb la inclusió i amb la participació de tots i totes a Molins de Rei. Jo crec que, i amb això ja acabo, perquè com a membre del Govern, evidentment, em sento representat i reflectit en l'exposició que us ha fet l'Ainoa, però sí que m'agradaria remarcar una qüestió. Jo crec que situa els eixos estratègics, el de l'autonomia, el de l'accessibilitat i el de la inclusió i la participació de forma molt ambiciosa, però en situa un, que jo crec que és fonamental, que és aquest eix transversal que recorre tot el pla, i que és el de la formació. Necessitem administracions formades en els reptes que tenim per fer una vila inclusiva, necessitem tècnics de referència, necessitem personal de referència que sàpiga i que ens ajudi i que contribueixi



a pensar aquests reptes. Necessitem informació i acompanyament a les famílies, a tots i totes, a les cuidadores que fan un esforç dins i fora de les administracions, dins i fora de les famílies, per acompanyar i per vetllar per l'autonomia de totes les persones que ho necessiten i, evidentment, necessitem –aquest és l'últim punt que posa el Pla com a transversal– comunicació i incidència política. I jo crec que aquesta és la carta que també us fa a vosaltres aquest pla. Necessitem sostenir una incidència política continuada perquè tot allò que fa l'Ajuntament i tot allò que és pensar els carrers que farem, és pensar els espais públics que proposarem, és pensar els equipaments, però és pensar també les polítiques que engegarem, perquè en totes us sentiu inclosos, sentiu que teniu la incidència i la participació que us pertoca i sentiu que totes respecten el vostre grau d'autonomia, d'accessibilitat i de participació que mereixeu com a ciutadans de Molins de Rei. Jo res més, reiterar el meu agraïment a la vostra participació i la vostra presència avui i encoratjar-nos a tots i totes a fer d'aquest pla, no un document que guardem en un calaix, sinó una caixa d'eines que ens permeti desplegar les transformacions que necessitem. Moltes gràcies.

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies, senyor Ferro. I ara sí que si vol tancar aquest primer torn d'intervencions? Senyora Ainoa Garcia, endavant.

Sra. Garcia:

Gràcies, alcalde. Bé, jo quedar-me una mica, més enllà del gruix de les diferents intervencions, sí que m'agradaria destacar una frase de cadascuna de les intervencions que crec que representa molt bé el que estem fent avui aquí. La Marta deia no posar pals a les rodes, el Ramon comentava treballar plegats i el Lucas deia convertir aquest pla en una caixa d'eines. I jo crec que la feina que hem de fer i la feina que tenim és una feina que necessitem fer tots plegats. I recordava... m'havia apuntat una frase que la Núria va dir l'altre dia al pregó de la Fira de la Candelera i crec que representa molt bé aquestes frases que heu comentat, diu: «Amb dedicació, amor i suport les persones amb diversitat funcional poden brillar amb tota la seva força. Com a comunitat tenim la responsabilitat de dotar-los de les eines i del suport que necessiten per mostrar tot el seu potencial i enriquir-nos com a societat. Junts son imbatibles. La diversitat és la nostra força». I jo crec que és un bon resum de les diferents intervencions que han fet també els portaveus municipals.

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies. Hi hauria dret a un segon torn d'intervenció. No sé si es vol fer servir o...? Sí, senyor Sánchez, endavant.

Sr. Sánchez:

Gràcies. Sí. Una cosa que m'he deixat abans, jo crec que aquest pla també fica molt l'enfoc amb la mirada de gènere i no és menor en aquest sentit. I, per tant, aquest també serà un dels punts que haurà de treballar. I mirant el pla, no serà fàcil i serà o haurà de tenir una mirada molt generosa per part de tothom. Hi ha algunes dades que marca el pla, que jo crec que són molt interessants per tenir presents, no? Diu que una de cada dues persones se sent discriminada. Diu, gairebé una de cada cinc persones no disposa de feina. Una de cada tres persones està en risc de pobresa o d'exclusió social. Una de cada cinc persones abandona prematurament l'escola. Probabilitat quatre vegades més elevada



de tenir necessitats sanitàries i socials. I una de cada cinc persones és víctima de violència. Per tant, aquí hi ha molta feina a fer i, en aquest sentit, i ho estava comentant ara el Lucas també, la formació. La formació en tots els àmbits, la formació no només des dels treballadors de l'Ajuntament, sinó també la formació específica en cada un dels àmbits, des de la mirada a via pública, a la construcció d'edificis, a la construcció també dels espais esportius, dels espais culturals. Aquesta mirada ha de ser jo crec que la que ens ha d'enfocar i ens ha d'enfortir per treballar tots conjuntament.

Crec que el repte de les dades que he explicat és prou dur com perquè aquest pla ens el prenguem seriosament i treballem tots amb la voluntat i la capacitat de fer-lo fort. I és des d'aquest punt de vista que nosaltres, en el darrer pressupost municipal, vàrem negociar un punt amb el Govern, que ens sentim orgullosos, que és precisament fer una licitació restringida a centres especials de treball per a gent amb discapacitat per poder-lo oferir diferents persones del municipi. Crec que això pot ser una vàlua per a moltes d'aquestes 1.887 persones que possiblement podran acollir-s'hi. I aquest és un repte que tenim i l'hem de desenvolupar el més ràpid possible. Hi ha molta gent de vosaltres, gent amb discapacitat, que ha de tenir una oportunitat i l'administració és la primera porta amb què possiblement hem d'intentar que aquesta sigui l'ajuda que puguem donar des de l'administració més propera, que és l'Ajuntament de Molins de Rei. Per tant, esperant que tot això surti endavant el més ràpid possible, posem fil a l'agulla i tornar-vos a donar les gràcies per haver col·laborat en aquest pla i per ser avui aquí.

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies, senyor Ramon Sánchez. Deixin-me a mi també afegir un parell de comentaris abans de passar a la votació i donar-vos les paraules a vosaltres que sou els protagonistes en el dia d'avui. Primer agrair el to de les intervencions, del debat i l'enriquiment de posicionaments des d'un punt de vista constructiu i des d'un punt de vista de la consciència que tots hem de tenir i tenim d'anar plegats, de sumar, no només des d'aquest costat, sinó tots conjuntament, amb una actitud que jo crec que hauria d'impregnar l'actitud de tothom. A vegades, amb aquella metàfora de l'ampolla mig buida o mig plena, no? Hem de reconèixer-nos quan avancem per encara agafar més forces i més coratge i anar a la conquesta del que ens queda, que, evidentment s'ha dit, és molt. Però segurament alguna cosa passa en el món, si fins al 2006 la Convenció de l'ONU no reconeix el terme «discapacitat». I alguna cosa passa en aquest estat, si fins al 2024 no és capaç de treure un terme de la Carta de drets de tothom que diu «disminuïts» per ser «discapacitat». Per tant, des d'aquest punt de vista tenim la responsabilitat a nivell de Molins de Rei de continuar avançant. Ara ens fem amb aquest full de ruta ambiciós, que no només ho pot tirar endavant l'Ajuntament, que l'hem de construir entre tots, des de les vostres sensibilitats, exigències i ganes de sumar fins a les capacitats de plasmar en realitats aquestes exigències i aquestes necessitats. Reconeixent-nos quan tenim mancances i valorant quan assolim els aspectes que hem pactat o que hem consensuat entre tots. Des d'aquest punt de vista, convidar a aquesta actitud exigent i alhora propositiva i positiva per tal de fer el Molins de Rei que tots desitgem, del qual ens sentim orgullosos, però del que ens volem sentir més orgullosos pel col·lectiu i el conjunt de la ciutadania de Molins de Rei. Per tant, des d'aquest punt de vista, convido a continuar amb aquesta actitud, com a mínim en l'assoliment d'aquest Pla per a la discapacitat de Molins de Rei. I si els hi sembla als companys i companyes, passaríem a la votació d'aquest pla.



VOTACIÓ:

Grup Municipal	Vots a favor	Vots en contra	Abstencions
PSC-CP	8		
EN COMU PODEM	2		
ERC	5		
ARA MOLINS	4		
ENLAIRA MOLINS-CM			
Total	19		

Sotmès a votació, el Ple de la Corporació aprova el present dictamen per unanimitat dels membres presents.

I ara, si els hi sembla, estem per escoltar-vos, perquè hi pugueu participar tots. Maite, hem dit una cosa, que si voleu sortir a càmera, perquè estem retransmetent, els que pugueu podeu venir aquí, perquè, a més d'escoltar-vos, qui ens està seguint a la distància us podrà veure. I si no, demaneu i passem el micròfon a les cadires on estigueu. Aquí Maite.

Intervinent 1 (Públic - Maite):

Bona nit a tothom. En primer lloc, agrair el to que és molt important, sobretot com està a tot arreu, és molt important i per a nosaltres més que mai. Que sobretot estigueu en conjunt, tots heu votat que sí. Això en principi. I ara començaré. Jo soc mare d'una persona amb discapacitat aquí, que és psíquica, i com que... bé, he estat presidenta de moltes associacions de discapacitats, de persones ara li diuen amb discapacitat funcional, però m'he trobat sempre el mateix problema, que jo encaro a tots els partits polítics, perquè no es pot fer un sol, sempre és el mateix. Nosaltres, com que sempre estava derivat com a Serveis Socials, des d'escoles d'educació especial que vaig tenir que lluitar per moltes i per molts tallers, que es tanquen per falta de pressupost i tal, i sempre, sempre depenen de fundacions. Sempre estem depenent de fundacions. Les fundacions son un ente allà, allà dalt, que nosaltres no el podem agafar. Nosaltres estem en el nostre centre, centre d'educació especial, centre de taller ocupacional, centre especial de treball, però quasi sempre pertanyen a fundacions, que les famílies no poden agafar. Quan dic això, també m'estic referint a residències. Sí que tenim una cosa que és el que li diuen el Consell de participació, però que és un engany. Des d'aquí ho dic a tothom, és un veritable engany. És per on s'hauria de començar. Les famílies no tenen dret, només... O sigui, que vingui la de la Generalitat de dir a les famílies que només tenim dret a escoltar el que ens diuen una vegada a l'any, una vegada a l'any, i res més. No tenim dret ni si aquelles persones que monitors, personal de direcció, fundació, estan treballant bé... No, hem presentat escriptures, hem presentat documentació a Inspecció, hem presentat... No venen, no estan, no cumplen normativas, no cumplen... Com que sempre és la fundació i les fundacions són com un ente que ningú els toca, ens trobem buides les famílies. I, per tant, el que necessitem és que aquest paper que diu Consell de participació, enlloc de... Només



que –és fàcil, eh?– us ajunteu tots, voteu i doneu prioritat a les famílies, que tinguin dret a poder dir que aquest... Clar, no sigui una. Però és que tenim un representant, tenim 5 representants de... Si totes estan d'acord, déu meu senyor! És aquest paper el que no ens dona el dret. I sou els polítics els que us heu de posar les piles perquè aquest Consell de participació no són diners, no estic demanant ni diners, estic demanant drets, drets, drets de les famílies a que siguin escoltades, que puguin decidir el benestar d'aquests usuaris, tant sigui en una residència d'avis com d'un taller ocupacional, com d'un taller especial de treball. Per tant, són drets. I no estic demanant cap diners. El Consell de participació, aquest paper s'ha de canviar. I han de tenir més drets les famílies, perquè al final són aquestes famílies les que saben lo que necessiten, saben lo que han de tenir. I, per tant, si es posen d'acord i hi ha un incompliment deteriorat reiteradament, els polítics estan per a això, la Inspecció està per a això. Jo demano que la Inspecció d'aquest centre, sigui el que sigui, sigui millorable. És molt més millorable. I ho dic des de la realitat pròpia, viscuda, vale?, demanada i de tot. He sigut presidenta de moltes associacions i, per tant, per això ho dic. Moltíssimes gràcies i bona nit. [Aplaudiments]

Sr. Alcalde:

Gràcies a tu, Maite, per la teva intervenció. Ara és la Carme. Endavant.

Intervinent 2 (Públic - Carme):

Que me l'aguantin, perquè si no, amb els nervis i tot, no sé què passarà. Bé, jo soc la Carme García, soc d'Enreda't per la discapacitat des de fa molts anys. I el que us puc dir és que nosaltres tenim molta experiència viscuda amb el què és la discapacitat a Molins de Rei i que en aquests moments estem, a veure com ho diria jo, moderadament contents. Per què dic moderadament i per què dic contents? Moderadament perquè, evidentment, nosaltres fa molts anys que lluitem i aquest no és el nostre problema. És el problema dels nostres ciutadans de Molins de Rei, nens, joves i adults. Moltes vegades es pensa que només hi ha nens discapacitats, no, hi ha joves i adults i hi ha unes perspectives diferents que s'han d'atendre en cada època de la vida, i això a vegades tampoc no es té gaire en compte. I per què diem que estem contents? Perquè el fet... Ha costat molt, això també s'ha de dir, ha costat molt i nosaltres també hem treballat molt. Però també hi ha una part del que deia aquesta senyora que és que a vegades a les famílies no se'ls escolta lo suficient i es fan les coses amb unes estructures muntades por ahí, però que en la realitat els discapacitats estan als barris, als pobles, a les aules de les escoles, a les empreses, estan allà i allà ho passen francament malament. I els que tenim fills o persones amb discapacitat ho sabem, no? Llavors, estem contents perquè creiem que aquesta és una oportunitat. Hem arribat fins aquí, hagi costat o no, hem arribat fins aquí, però aquesta és una bona oportunitat per dir: estem aquí i això s'ha de tirar endavant. I el que més ens ha agradat és que hi hagi un compromís polític de tots els partits polítics, perquè masses vegades s'arriba als plens i es converteixen una mica en una lluita de bàndols que nosaltres no hem volgut mai i que no serveix a les famílies, a la gent no li serveix absolutament per a res. Però el que sí que serveix són els acords que diuen: això és negre sobre blanc, però és negre sobre blanc, que s'ha de complir. I això no només es compromet l'Ajuntament de Molins de Rei, el Govern de Molins de Rei, sinó totes les forces polítiques de Molins de Rei. I en aquests moments jo crec que els que volem intervenir també volem dir que ens hi comprometem nosaltres també. Perquè aquesta és la nostra tasca i aquesta és la tasca que demanen els discapacitats i per això estem. De totes maneres, jo també voldria fer unes referències, unes reflexions que crec que han de ser importants i que jo crec que ja tenim, però que molta gent no les acaba de creure



del tot o de posar bé del tot. En primer lloc, volem posar en valor totes les famílies de les persones amb discapacitat, nens, joves i adults amb qualsevol tipologia física, psíquica o sensorial i cognitiva, que són elles les que aguanten tot l'entramat, fins ara, tot l'entramat per seguir intentant mantenir una vida digna d'aquestes persones, i costa molt, costa molt. Particularment, moltes vegades són les dones de les famílies, les mares, les que aguanten tota la motxilla d'aquestes coses i les motxilles a vegades pesen molt. Comencen no passant gaire, però després pesen molt. I aquesta motxilla, que implica quasi sempre amb una proporció molt alta de les dones, és una cosa que hem de tenir en compte. I això, aquesta motxilla quan pesa repercuteix molt en què les dones que es dediquen a cuidar de les persones amb discapacitat moltes vegades han de sacrificar la seva experiència vital o d'allò vital, hi renuncien, per cuidar els discapacitats. I moltes vegades això es paga amb salut física i en salut mental. I això ho sabem tots i ho podem dir moltes vegades amb experiència pròpia, perquè hi ha dies que dius ja no puc més, no? I no pots més perquè estàs sol. O sigui, les famílies estan molt soles, no maltractades, però moltes vegades ignorades o que les superestructures que hi ha per dalt no t'atenen tot el que t'haurien d'atendre. I totalment d'acord amb aquesta persona.

A veure, el treball de cuidadora és un treball molt dur, precari, desconegut i poc valorat per la societat, i això hauria de canviar, evidentment, però no hauria de canviar amb un pla de dir, ara farem quatre cursos a les cuidadores, sinó que és un canvi profund que exigeix la societat i les institucions, i creiem que això és important. Tot el nostre suport a les persones amb discapacitat, perquè en el seu camí per la vida i els reptes que tenen cada dia quan es lleven... Perdoneu que no sé si és el meu. Vull dir, em sembla raro, però a aquestes hores pot ser una urgència de casa meua, que el meu fill estigui nerviós. La vida és així. És així, no? Vull dir, pot ser. El nostre suport a les persones amb discapacitat, perquè en el seu camí de la vida i els reptes que tenen al llevar-se cada dia i sortir al carrer ho fan en condicions molt precàries i amb una manera de ser que ells pateixen molt també. Ens pensem que no s'enteren de res, que van por ahí i que són feliços, que riuen. No. Ells també pateixen molt. I el fet de patir molt és una cosa que ens hauria d'involucrar molt a tots. Són persones que formen part d'aquesta societat i que no podem permetre que per la nostra ineficàcia segueixin patint d'aquesta manera i ens hauria d'interpel·lar en tot.

També hi ha un altre sector que ens agradaria recolzar, que són els professionals que treballen en aquest camp, tant siguin educadors, siguin sanitaris, siguin psicòlegs, siguin mestres, tota aquesta gent treballa amb persones amb discapacitat i moltes vegades aquests professionals ho fan amb condicions també precàries, amb uns sous baixos i amb una càrrega de feina massa gran i també sense els instruments i el finançament adequat. I això lliga molt amb el que deia la companya aquella d'allà. Tots els centres... quan surts del que és l'educació primària obligatòria i gratuïta, les coses van més o menys tirant. Però quan surts d'aquest àmbit, la cosa és un desastre universal. Vull dir, això ho podem dir tots. Els centres quasi... públics no n'hi ha, tots són concertats. I el concert aquest que es fa en aquests centres, el que se'ls dona a aquests centres perquè puguin fer la seva feina és, diguem-ho així, una minúcia, perquè aquests centres van bojós per buscar finançament, i ho dic per experiència pròpia. Al centre en què estem nosaltres, si no fos perquè hi ha una persona que anés darrera, que és una psicòloga, que s'hi trenca el cap per buscar finançament, seria un desastre. Els pares paguen 300 euros al mes. Però és que això no arriba ni per cobrir el dinar. Vull dir, i això és una cosa que s'ha de tenir en compte. Les institucions han de ser públiques. I públiques vol dir que hi pugui accedir tothom, tant el que és pobre com el que és menys pobre com el que és més ric. I de moment aquestes coses no van així. I els centres ocupacionals, les residències, no sé què no sé quantos, no són públics i no estan finançats adequadament per conquerir el que hauria de ser el tractar adequadament aquestes persones. Això també sabem que costarà molt, però que s'ha d'aconseguir.



A veure, creiem que l'acord en aquest Ple per unanimitat és molt important, però també sabem que el paper ho aguanta tot i al paper és fàcil dir coses, però que també aquest paper s'ha de posar a la pràctica i amb això creiem que tots hi estem implicats. Vull dir, el Govern municipal, que són dos partits polítics, però en aquest moment s'hi han compromès tots els altres partits polítics. El que passa, i a més, nosaltres això ho estarem controlant, perquè per a això estem, és la nostra feina, no? Criticarem en cada moment que hi hagi partits polítics que diguin: «ah, no, no, això ja està, ja s'ha aprovat i ja s'ha fet». No, això s'ha aprovat, però s'ha de fer i la implicació és de tots, no? A veure. I ja està. També la implicació és la de les associacions, la de les entitats i la de la ciutadania en general, però potser també s'hauria de fer, i això nosaltres ho hem intentat fer moltes vegades, és una tasca de sensibilització social sobre què és la discapacitat i què implica ser discapacitat, perquè a vegades la gent et veu pel carrer i es pensa que allò es queda allà, que el teu fill amb discapacitat és allò. No, el nostre fill o la nostra persona gran amb discapacitat és moltes més coses que allò. No és discapacitat, és una persona amb discapacitat. Per tant, té uns drets que hem d'exigir i té una discapacitat que hem d'intentar que es minori el màxim possible i que puguin funcionar amb la màxima autonomia possible. I això també hi ha una tasca de sensibilització social que nosaltres hem intentat i hem fet moltes vegades, però que a vegades et trobes com una mica sol dient: «ve poca gent amb un tema com aquest, no?», però és així. La vida és així, no? Creiem que hi ha molta feina a fer, però nosaltres sempre diem que a Enreda't hi hem sigut i serem sempre per tirar endavant, no? Malgrat les presses per discutir el pla l'hem tingut i són 116 pàgines i ens ha costat molt llegir 116 pàgines i discutir-les. I a més d'això, hauríem de dir allò, no? Però ho hem fet, perquè és la nostra obligació. I hem passat moltes nits preparant les intervencions, pensant en quines coses podríem dir, però ho hem fet, no? Però bé, l'esforç creiem que val la pena i, sobretot, val la pena l'acord pres avui i que es porti a la pràctica el més aviat possible i el més fàcil possible per a tots, no? Les persones amb discapacitat, tots sabem que són diferents, però no són ni uns bitxos rars ni són inferiors. I això ha de quedar clar també, perquè a vegades es considera que una persona amb discapacitat és com d'un estatus més baix, i això no és així. Les persones amb discapacitat són persones que tenen un dret i que tenen el dret a exigir, i les entitats i les famílies que ens hi dediquem ens dedicarem a això, a exigir que aquests drets es compleixin, no?

Hi ha una altra cosa que també... a vegades es parla d'ajudes als discapacitats. No, nosaltres no creiem que s'hagi de parlar d'ajudes als discapacitats. Els discapacitats no necessiten ajudes, els discapacitats necessiten serveis adequats, oportunitats per tirar endavant, una societat inclusiva i, especialment, que se'ls respecti com a persones i que se'ls respecti també la seva manera d'estar en el món, que moltes vegades això tampoc no se'ls hi té respecte, perquè es pensen que... No es pot dir en general, però hi ha gent que sí, que són una cosa rara que hi ha por ahí. Entre moltes altres coses, nosaltres estem d'acord amb el pla municipal i votaríem que sí si estiguéssim allà, però també creiem això, que s'han de fer moltes coses i que, sobretot, s'han de controlar moltes coses; que les persones que s'hi dediquin que tinguin una mirada, com deia l'Ainoa, diferent. Però el que tampoc... I hi ha aquí el Pla lo de la tècnica comunitària, que és la persona que s'encarregarà de coordinar totes aquestes accions. Nosaltres pensem que aquesta tècnica comunitària, que a més coneixem i és una bona persona i que no dubtem, però que suposo que haurà d'estar recolzada per una dedicació exclusiva a aquest tema i per uns equips que siguin adequats per tirar aquesta feina endavant, no és una feina d'una persona, és una feina de tot l'Ajuntament. I que això s'haurà de considerar perquè el que tampoc podem pretendre és cremar a una persona, perquè aquesta persona no té perquè està cremada, sinó que ha de fer de coordinació, però ha de tenir uns equips i una dedicació plena a tot això.



Després, hi ha una paraula que també ha sortit aquí. És una paraula que ara ja no està de moda, però veig que ara torna a sortir en totes les intervencions dels grups polítics, que és l'equitat. Això a vegades tampoc no es té en compte. O sigui, es pensa que fer coses pels discapacitats és dir: «Té, et donem això», i ja està. No, és que potser per a aquella discapacitat o aquella persona necessita un graó més i se li ha de donar aquest graó més, que tu li donis el graó més baix no serveix de gaire, és donar un graó més alt en funció de les seves necessitats i de la seva forma de fer, i això és el que seria equitat, com dir tothom es mereix el que necessiti, no el que se li doni com a cosa més, no.

Entre d'altres coses que ens preocupen especialment, perquè la veritat és que tampoc no hem... Hem fet una lectura i una discussió, però tampoc no podem anar fent partida per partida el que d'allò, no? Ens preocupen moltes coses, que serien, així a nivell general, a nivell telegràfic, tot lo referent a l'ensenyament i a l'accés al treball amb acompanyament. O sigui, això és una cosa que... Ja sé que la competència no és tota de l'Ajuntament, però que s'han de fer els passos perquè això sigui una realitat. I quan els nanos acaben l'escolarització obligatòria tenen 12 anys i a partir dels 12 anys s'obre un espai infinit que no saps, les famílies no saben què fer amb els seus nanos. I quan ja passen a 120 anys, tampoc no saben què fer amb els seus nanos, perquè no estan ni prou informades ni ningú ens informa dels passos que s'han de seguir per fer tot això. I passa lo de sempre, que per trobar un centre ocupacional o per trobar una llar o per trobar una cosa, els pares ens tornem bojós i al final ho trobes, però després t'adones que, malgrat les ganes de treballar d'aquests centres, les mancances són molt grans, perquè hi ha un finançament molt diferent. Al meu centre, hi ha persones que són psicòlegs que fan d'educadors dintre d'un d'allò d'autistes greus que cobren 1200 euros. Cobren el salari mínim interprofessional. Això no es pot permetre, perquè, llavors, què passa? Llavors, passa que hi ha una rotació infinita d'aquestes persones i cada any canvies de persones. I aquestes persones tenen dret a marxar d'aquests centres, perquè cadascú es busca la seva vida com pot, però això no s'hauria de permetre. S'han de pagar uns sous dignes a aquesta gent perquè fan una molt bona feina i molt necessària, no? I lo de l'ensenyament i l'acompanyament en les etapes superiors a la dels 12 anys, això ens sembla molt important.

La qüestió de l'accessibilitat a tots nivells. Hem discutit ja prou sobre l'accessibilitat del poble i de la sala de plens. Això creiem que això està molt assumit i que s'ha de canviar sí o sí. I l'altre dia em va sorprendre molt l'entrevista que li van fer —ara no em surt el nom—, però hi ha un pla d'accessibilitat que s'està elaborant, no sé si ja està elaborat del tot, però que amb això és una cosa amb què ens hi hem de posar a fons, perquè l'accessibilitat és una manera que les discapacitats tinguin autonomia i tinguin... I això s'ha de fer també.

Una altra cosa que ens preocupa molt és el lleure dels joves i dels adults, perquè tampoc es pensa en els adults i els adults tenen dret a un lleure. I això és una cosa que nosaltres ja ens hi hem dedicat i hem creat l'hort, hem creat la discoteca, hem creat un grup de joves, però per crear aquestes coses la gent que ho ha creat ha patit molt, i les famílies que hi accedeixen sempre ens ho diuen, és que això que esteu fent està molt bé, però s'hauria de fer amb molta més intensitat i perquè hi poguessin cabre tots els discapacitats de la vila. Però bé, les coses estan així i ja lluitarem per aquestes coses, no?

Una altra cosa que també volíem. Ja sabem que la residència ja està tot aprovat. La residència, la llar d'avis, la residència d'avis, que ja està tot aprovat, però que encara no és no és una realitat, és per a avis, no? Vull dir, la gent que l'ha lluitada, l'ha lluitada per a avis, però potser nosaltres també demanàriem una reserva de places per als discapacitats que estan molt malament físicament o psíquicament i que els seus pares ja no els poden atendre, s'ha de tenir en compte una reserva de places per a aquesta gent. Nosaltres no discutirem amb ningú... Vull dir, no discutirem, consensuarem amb tothom, doncs, si aquestes places han de ser 10, 15 o 20. Però aquest no és el problema. Però la qüestió és que s'ha de tenir previst en aquesta residència, i hi han de poder anar persones amb



discapacitat que estiguin molt malament i que ja no puguin ser ateses tal com s'ha dit. Una altra cosa... Sí, sí. Malauradament, els pares fem tot el que podem fins que podem. Arriba un moment en què ja no pots. I llavors, és clar, s'han de pensar coses.

Una altra cosa important, l'Ainoa parlava i el Pla ho diu molt clar, la creació de la Taula de la Discapacitat. Nosaltres pensem que això és absolutament necessari i que nosaltres ja fa temps que hi anem al darrere i creiem que s'hauria d'haver fet abans, però també creiem que ara, mentre es constitueix la Taula de la Discapacitat, que l'Ainoa no sé quin pla de temps has dit? Pròxims mesos, no? Doncs, això em sembla bé, però creiem que les institucions, no les institucions, les associacions que ja fa temps que ens dediquem a això, es podria constituir, ja que el pla ja està aprovat, tot i que sigui provisionalment, creiem que es podria constituir ja no la taula a nivell oficial, però sí un consell de les persones que ens dediquem a aquest tema les persones de l'Ajuntament que ho volen fer per anar preparant la cosa per quan legalment es pugui ja fer, doncs, que ja estigui una mica preparat i avançada la feina. Això ho demanem com una prioritat decisiva.

També sabem que el pla, per a que estigui legalment vigent, ara és una aprovació provisional, però perquè estigui legalment vigent ha de passar un temps de 30 dies d'exposició pública perquè la gent pugui fer les seves aportacions o impugnacions. Això creiem que és molt important i quan es produeixin aquests trenta dies, llavors, podrà començar a tirar tot en marxa. Però el que agrairíem també és que si hi ha aportacions o impugnacions ens les feu arribar perquè així siguem conscients de quina és la realitat del poble amb tot això. Jo ja sé que m'enrotllo molt, aquest és un dels meus defectes, però crec que aquestes coses s'havien de dir i que estem tots desitjant fer les coses bé, però que les hem de fer entre tots, partits polítics inclosos, institucions que ens dediquem a això i famílies que es dediquen a això, així com tota la consciència social de la vila. I jo crec que no diria res més, perquè si no, ja em passaré. [Aplaudiments]

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies, Carme, per les teves paraules. Un segon, un segon, que estava agraint les paraules de la Carme, i també per la seva empenta i mestratge, diria també. I, per tant, ara sí, Josep Lluís. Endavant, endavant.

Intervinent 3 (Públic - Josep Lluís):

Lamento haver-me avançat. Jo també soc [inaudible] de la discapacitat de fa quatre dies, de fa un any, bé, des del 28 d'octubre del 2023, en què vam fer una manifestació de, permeteu-me la paraula i agafeu-la amb el sentit que ens l'agafem nosaltres, [Inaudible]. I vam anar pel poble i vam reivindicar coses que encara avui hem d'anar reivindicant encara més. M'afegeixo a la gent que ha llegit i jo llegiré. Algunes coses de les que diré ja han estat comentades, però potser val la pena tornar-les a dir, per si algú no les ha acabat d'entendre. Deixant de banda el fet que, atès com és sabut que el paper ho aguanta tot, la lectura del Pla d'actuació de l'àmbit de les discapacitats pot considerar-se, a priori, que es tracta d'un pla certament força ambiciós i obviant també, amb caràcter purament incidental, el fet que el títol del mateix inclou com a punt d'inici el 2024 –òbviament, ja no som a temps de dur a terme cap de les actuacions previstes a l'efecte–, hem examinat amb urgència, amb la urgència del cas, tenint present el poc marge de temps de què hem disposat, l'informe de resultat que se'ns ha proporcionat i deixant per més endavant altres possibles plantejaments, arrel de com es vagi duen a terme el desenvolupament de les actuacions previstes, plantejo amb caràcter preliminar les següents preguntes.

Primera, atès que determinades dependències de l'Ajuntament, com ara la mateixa Casa de la Vila, no són accessibles per a persones amb mobilitat reduïda, i bona prova d'això,



sense anar més lluny, és que la presentació s'està duent a terme a la biblioteca i no pas a la sala de plens del consistori, pregunto, té previst l'Ajuntament dur a terme les actuacions necessàries per tal de solucionar sense dilació aquesta situació? I, en cas afirmatiu, hi ha un calendari previst o en vies d'elaborar-se. Segona, segons el punt 1 de l'estat de despeses corresponent al pressupost de l'Ajuntament aprovat en el Ple del dia 23 de gener del 2025, es preveu la suma de 15.916.520,09 euros per a despeses de personal. Atès que no hem pogut saber al detall d'aquestes despeses, inclou la suma esmentada el sou d'una o diverses persones –em sembla que falla– dur a terme les actuacions previstes en el Pla d'actuació en l'àmbit de les discapacitats i que, segons el cronograma facilitat [Inaudible] Un, dos, un dos, provant, provant. Em pregunto això, atès que no hem pogut saber el detall d'aquestes despeses, inclou la suma esmentada el sou d'una o diverses persones dedicades plenament a dur a terme les actuacions previstes en el Pla d'actuació en l'àmbit de les discapacitats i que, segons el cronograma facilitat a l'efecte, s'haurà de dur a terme el primer any, és a dir, aquest 2025?

I acabo. Tercera, segons el punt 6 de l'estat de les despeses corresponents al pressupost de l'Ajuntament a què abans m'he referit, es preveuen 2.334.971,27 per a inversions reals. Atès que, com en el cas anterior, no hem pogut saber el detall d'aquesta partida, inclou la suma esmentada inversions estratègiques referents a les actuacions previstes en el pla d'actuació abans esmentat que, segons el cronograma, s'han de fer aquest any 2025?

Quarta. En relació amb l'anterior pregunta sobre la partida d'inversions reals, pregunto, inclou la suma esmentada inversions específiques referents al manteniment d'estructures, en sentit ampli, com per exemple les referents als semàfors per a persones invidents ja existents o que es puguin establir enguany en relació amb el pla d'actuació que s'han de dur a terme precisament al 2025?

Cinquena i darrera. Segons el que es pot llegir a les pàgines 41 i 42 de l'informe del resultat del Pla d'actuació en l'àmbit de les discapacitats, punt 5.2 1 Eix frontal. Es preveu la creació d'una taula de discapacitats on administració, entitats i familiars puguin treballar de forma horitzontal i transversal pel bé comú del col·lectiu, atesa la inqüestionable urgència de la creació d'aquesta taula, pregunto, té previst l'Ajuntament la creació de la taula esmentada de manera immediata per tal que pugui començar a actuar el més aviat possible i més concretament el proper mes de març? Gràcies [Aplaudiments]

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies, Josep Lluís.

Intervinent 3 (Públic - Josep Lluís):

Permeteu-me una llicència de discapacitat, a la Carme el Manel li ha demanat que es posi dreta, ha tingut la deferència de no demanar-m'ho a mi.

Sr. Alcalde:

Alguna intervenció més? Endavant.

Intervinent 4 (Públic - Marc):

Bon vespre, alcalde, regidors, membres del Ple. Bé, jo no he tingut temps de llegir-me el document. He vist que eren moltíssimes pàgines, l'he rebut aquest matí i ho he deixat per més tard, doncs, avui treballava. I arran del que s'ha anat comentant avui aquí entre els membres del Ple i el públic aquí present, he anat prenent algunes notes de les quals



m'agradaria esmentar-ne algunes en representació de l'Associació Molins de Mar, que és una associació sense ànim de lucre de recent creació a la vila, que està orientada a ajudar persones amb diversitat funcional, diversitat econòmica i estudiants a acostar-se a fer activitats al mar, tant siguin lúdiques com a nivell educatiu o de sensibilització mediambiental.

Dit això, començo a comentar alguns dels punts que s'han esmentat, val? Parlaven de les ajudes que, malauradament, les persones amb diversitat funcional ens veiem obligats a demanar, perquè no arribem. Malauradament, les persones que hem perdut tota una vida, durant 40 anys que hem estat construint i ens ha desaparegut de la de la nit al dia i portem sis anys lluitant contra un trastorn d'adaptatiu per tornar a entendre la nostra vida i el fet de després de tant de temps lluitant per tornar a tenir una feina i tornar a tenir una vivenda, ens adonem que viure en aquesta vila és un luxe i no podem. Els preus del lloguer, tot i que han sortit les lleis de la Generalitat que en limiten el preu, no hi ha organismes públics que es dediquin a perseguir que les persones que els lloguen compleixin amb aquesta llei orgànica, que és d'obligat compliment. Després, quan demanem, per exemple, les ajudes al lloguer, ja sabem que no són de l'Ajuntament, sinó que són de la Generalitat en aquest cas, però, ho estic gestionant a través de l'Oficina d'Habitatge de la vila, ens hem vist en part afectades pels barems, almenys d'aquest any, que són els que jo he mirat, perquè hi havia tres convocatòries, una de 18 a 34 anys, una de 35 a 64 i una de majors de 65. Doncs bé, en el primer i en l'últim barem, el límit del preu del lloguer era de 900 euros i per a persones amb discapacitat de 1.100. En el tram intermedi, que és en el que jo personalment em trobo, eren 900 i 900. No hi havia aquesta diferenciació. Entenem que des de l'Ajuntament poca cosa es pot fer, però sabem que tenim reunions amb els organismes corresponents i quan cal sabem picar les portes que corresponen. I aquí ens hem de fer valdre. Perquè en aquest cas, aquestes ajudes al lloguer són genèriques, no són per a persones amb discapacitat. I se'ns té en compte, el mateix és llogar un pis completament buit que haver de llogar un pis moblat amb electrodomèstics, amb plaça d'aparcament, perquè no et pots fer un trasllat i pagar el preu que estem pagant a Molins. A més a més, se'ns considera que és un luxe i no tenim dret a aquestes ajudes.

Després, parlàvem d'accions a fer a través de l'Ajuntament, que és com crear llocs de feina per a persones amb discapacitat, amb diversitat funcional. I aquí volia fer especial incís. És correcte, necessitem feina, però també necessitem bons sous per poder seguir vivint a la vila. Perquè si aquestes feines, a causa de les nostres discapacitats, són de 6 hores al dia o de 4, amb 700 euros al mes no podem viure en aquesta vila i haurem de marxar. Referent a l'atenció sanitària, que també comentava... la Carme? Bé, això és general a tot el país. Ja fa uns anys que s'està veient molt reduïda, però estem tenint molts problemes amb, per exemple, el nivell de les persones que no tenim cuidadors i tampoc tenim dret a cuidadors, quan ens han de fer proves que requerim anar acompanyats per algú, no tenim amb qui anar, perquè l'hora i el dia que te la posen és d'aquí a 6 mesos o 9 mesos. Aquell dia no saps que faran els teus amics o la persona que et pugui acompanyar, i menys si és en horari laboral. I tampoc podem pagar taxis.

Les residències, bé, gran dilema. Està molt calent aquest tema. Referent al que comentava la Carme, ha de ser un servei públic. Un servei públic, de qualitat i amb equitat. Equitat significa que cada persona necessita el que necessita. No tots estem dins el mateix barem. Això és un tema que s'haurà de parlar molt a dintre de la taula de discapacitat per marcar aquestes línies de diferenciació i, com a experts en el tema, saber els diferents tipus de discapacitats i els diferents tipus d'atenció que necessita cada persona per poder-li cobrir les seves necessitats assistencials bàsiques sobretot. Això és molt important. I això anava en paral·lel amb el tema, per exemple, dels pisos de lloguer social o la reserva de places de les residències, que hi haurien d'haver places reservades per a persones amb diversitat funcional. Bé, sí, ha de ser així, però ha d'estar ben fet. No ens podem trobar que hi hagi



una convocatòria on ens trobem una reserva de places per a persones amb diversitat funcional, però hi hagin dues llistes o t'apuntes a la genèrica o t'apuntes a la de persones amb diversitat funcional. I aleshores això per a nosaltres ha estat un parany, perquè les persones que s'han apuntat a la diversitat funcional percentualment tenien menys oportunitats d'aconseguir, en aquest cas, un pis de lloguer protegit [Inaudible] des del consistori.

I per últim, i ja per acabar, el que sí que depèn de vosaltres que les ajudes municipals es basin en la declaració de la renda de les persones, no en els ingressos, perquè una persona que viu acompanyada d'algú o no ha de pagar el lloguer o no ha de pagar hipoteca i té un sou, encara que sigui més petit, té més drets que una persona que s'està deixant el 95 % del seu sou en un habitatge. Això sí que ho hem de corregir. Això és una dada molt important. I res, ja no em volia allargar més perquè he anat agafant notes així a l'aire, però més que res era deixar-vos aquesta reflexió del que he anat escoltant avui aquí. [Aplaudiments]

Sr. Alcalde:

Moltes gràcies, Marc. Endavant.

Intervinent 5 (Públic):

Hola, bona nit. Aviam, jo us volia explicar una mica. Sabeu... Gairebé tothom coneix el Nando. El Nando ha vingut d'un país llunyà fa ja 20 anys. Només arribar ja vam haver d'anar a una llar d'infants fora de Molins, perquè ja va arribar amb un temps que ja no hi havia plaça. Va arribar el mes d'agost i era complicat. Vam passar a una escola que era nova, no tenien massa experiència amb persones amb discapacitat. Vam canviar d'escola, bé, és que, és clar, a magisteri no t'ensenyen com s'ha de tractar amb un nen amb paràlisi cerebral. Imagineu-vos tota la resta, no? Llavors, com que no estem ni a un cantó ni a l'altre, bé, doncs, passem a escola especial. Escola especial no era impossible, era inviable. Per què? Perquè l'empentaven per les escales, perquè el Nando s'espanta amb no res, amb qualsevol soroll. Llavors, el van treure de l'escola especial i el vam tornar a portar a una escola ordinària a Esplugues. Cada vegada una miqueta més lluny. L'escola especial a Sant Just, eh? D'Esplugues ens n'hem anat una altra vegada..., bé, teníem que fer un PCI, vam anar a Sant Vicenç a fer un PCI allà, i ens vam trobar el mateix dia, el primer dia d'iniciar el PCI que em diuen que el Nando no pot fer aquest curs. No pot fer aquest curs perquè el Nando té problemes de mobilitat. Era un curs d'educació especial. Tota la informació s'havia passat aquell mes de maig-juny, com es demanava. Bé, doncs, aquell any ens vam quedar que no podíem fer res, perquè ja no optaven a cap matriculació. Bé, vam trobar l'Aula Activa a Barcelona, on va poder fer un taller de missatgeria, administració, etcètera, que va ser l'any de la pandèmia. L'any següent vam poder accedir a un PCI, però vam haver d'anar a Sant Andreu de Barcelona, perquè... O sigui, cada vegada més lluny. Qui més o menys coneix el Nando... Xavi, tu saps que el Nando entrenava a Sant Cugat, va deixar d'entrenar a Sant Cugat i va venir, em sembla que era l'inici de ser tu alcalde, és que jo soc de Molins i jo vull jugar a Molins i necessito un espai per poder jugar al meu joc. Ell li va dir, doncs, agafat una entitat i, si l'entitat és molinenca, a un espai per poder entrenar el teu joc. Què passa? Que ara ja hem arribat al final de l'etapa escolar. Un dels punts del pla, Ainoa, que tu comentaves, era conscienciar les empreses amb aquesta gent amb aquest col·lectiu. I l'Ajuntament? L'Ajuntament està conscienciat en poder acollir gent amb discapacitat? És una pregunta que us deixo aquí sobre la taula. Gràcies. [Aplaudiments]



Sr. Alcalde:

Moltes gràcies.

Intervinent 6 (Públic - Amàlia):

Hola, bona nit a tothom. Només volia agrair a totes les forces polítiques en representació de les dues entitats, bé, soc la representant de ACOSU, que és el taller ocupacional i les llars residències i del Centre Especial de Treball. En nom de totes les persones que estan en el nostre centre, ho agraim. S'ha fet molt camí d'uns anys cap aquí i hem guanyat molt, però encara queda molt per fer per tenir una vila totalment inclusiva, com deïeu. Som representants o ens podem posar contents d'alguna manera. Tenim un centre que atenem usuaris de 22 municipis de tota la comarca i això lluitem cada dia, som una entitat sense ànim de lucre i intentem posar Molins sempre com un punt de referència per a les persones amb discapacitat, però, a vegades, posant en valor una mica el que deia la Carme, no és fàcil. Som una entitat que tenim els recursos que tenim, que tenim els professionals amb els sous que tenim i a vegades costa. Tenim moltes ganes i molta empena per fer moltes coses, però és molt important que vosaltres també poseu gent per fer, perquè nosaltres podem tenir les idees, podem tenir la manera o les estratègies per fer-ho, però ens falten mans per fer coses. Doncs, aquest seria un punt molt prioritari, o sigui anar una mica ràpid per posar persones que puguin portar a terme tot aquest pla. Un altre punt crec que molt important i que ja Enreda't com a entitat ho està lluitant molt, és el tema de l'oci. Totes les persones del poble han de tenir dret, ja que tenim molts serveis aquí i som una vila que tenim molts serveis, el tema de l'oci avui per avui no podem donar resposta ni per als nens ni per als adults, com és el cas de la nostra entitat. Costa molt. Ho hem de fer tot nosaltres. Però, és clar, penseu vosaltres, els usuaris de la nostra entitat passen 24 hores de set dies amb nosaltres, estaria bé també tenir l'opció d'anar a un altre espai amb altres persones per fer coses, per fer coses diferents. Bé, com a tots ens agrada. A dia d'avui, ho muntem nosaltres, que està molt bé, amb el recolzament de l'Ajuntament, sempre tenim ajudes econòmiques, què és el que fa falta per fer coses, però encara s'han de fer més. S'han de fer més coses, molts dels nostres usuaris no tenen opció a fer vacances, a fer sortides, a fer colònies perquè no tenen recursos per fer-ho. Doncs, crec que aquest és un altre punt en què hem d'incidir de manera molt important. I l'altre que també comentava la Carme, que a través del nostre Consell de Participació de Centres va ser una demanda de les famílies ja fa un parell d'anys, i ho continuem mantenint, la possibilitat de, a la nova residència, tenir places per a persones amb diversitat funcional. En el nostre cas, que som una entitat de més de 50 anys, els nostres usuaris, els que viuen amb nosaltres a les llars, ho senten com a casa seva. I arriba el moment de marxar, perquè ja tenen l'edat o perquè tenen patologies que ho requereixen i han de marxar a fora i han d'anar-se'n fora de la seva vila, fora del seu entorn, fora de la gent que coneixen. Doncs, això estaria bé plantejar-ho, tenir aquest espai perquè ens passa dia a dia. I, és clar, vosaltres coneixeu tots els nostres usuaris que formen part i participen de totes les activitats i tot. Però, és clar, si us poseu en el seu lloc i que de cop, perquè ja està més gran o perquè no et trobes molt bé, has de marxar a fora, si tinguéssim aquí mateix un recurs seria molt adient. Moltes gràcies. [Aplaudiments]

Sr. Alcalde:

Gràcies a tu, Amàlia. I és un Ple extraordinari i, per tant, el que hem fet avui jo crec que és extraordinari també. Deixeu-me jo crec que en nom de tots... S'han fet algunes preguntes. En primer lloc, agrair totes les vostres intervencions, les explicacions, les vivències



personals, les lluites col·lectives i, en definitiva, que ens esperoneu per... Escolta, perquè aquí no hi ha barreres, és a dir, per anar tots plegats a l'hora d'assolir el que ens hem compromès i el que ens plantegeu des de la vostra coneixença també i experiència, i també el que nosaltres tenim capacitat d'impulsar.

Us faig una proposta. Crec que avui no toca començar a donar detalls de les preguntes que ens ha fet el Josep Lluís. No perquè no puguem ni respondre-les, sinó que, si us sembla, crec que el més adient és destacar que, primer, l'Ajuntament està compromès. Que és veritat i sabem que recauen sobre les esqueses municipals sempre les demandes del que podem fer i del que no podem fer. En som conscients, ens agrada i ens apassiona la política municipal i som molt conscients d'això. Ara, fem-ho des de l'esperit constructiu i no tampoc des de l'exigència que haguem de resoldre-ho tot nosaltres, perquè ni tan sols nosaltres tenim la capacitat ni les competències per resoldre-ho tot. Crec que avui heu parlat de dues qüestions... en resum, de moltes coses, però heu posat al davant dues consideracions importants. Més enllà dels formalismes que haguem de complir a partir de la constitució de la taula, jo vull destacar que el diàleg sempre ha existit. El que hem de constituir és l'òrgan que ens vetlli i que ens garanteixi aquest diàleg permanent que hem de tenir. Segur que la regidora ha pres molt bona nota per tal que, independentment de l'òrgan i del formalisme que ha de garantir aquesta constitució d'aquesta taula, puguem ben aviat ja establir aquest embrió, si em permeteu, de taula perquè puguem avançar en el diàleg i en la constatació de l'aplicació del pla. I segur que en la primera reunió podrem abordar les preguntes, Josep Lluís, que has fet, des d'aquesta perspectiva... No, però en genèric hem dit, no?, que ho has fet i has transmet, com també en realitat, tant des d'un punt de vista... Permeteu-nos, primer, treballar aquest pla de dependències municipals, que és la primera pregunta que has fet. I després aquestes consideracions més específiques respecte al capítol 1, respecte a les inversions. Però jo només vull dir una cosa, des d'aquesta mirada àmplia que necessita, transversal, que li demanem al Pla i que també el pressupost municipal ha de ser mirat amb aquesta mirada transversal. Perquè segurament, si parlem que hi ha serveis jurídics que estan licitant el Pla d'accessibilitat, hem de dir que hi ha uns treballadors que no estan exclusivament treballant per a l'aplicació del pla, però que estan vetllant per poder aplicar i tenir un pla d'accessibilitat al municipi. Si segurament hi ha una brigada que està fent una actuació a la vorera, segurament aquella persona en aquell moment podríem comptabilitzar-lo des d'aquest punt de vista. Si ja estan practicant des d'educació o des del lleure ajudes per a vetlladores per als casals d'estiu, allò també és una política, nosaltres entenem, per a la discapacitat. I com això, moltes altres coses. Crec que necessitem aquesta mirada transversal i àmplia. Segur que això ho podrem debatre per consensuar, al final, què podem imputar o no des d'aquesta generositat mútua, si em permeteu dir-ho d'aquesta manera. Serem exigents. Us demanem que sigueu exigents. Mirarem de complir al màxim perquè aquesta és la nostra voluntat també sempre. I en cas que no puguem assolir alguna qüestió, explicarem els motius que ens impedeixen haver assolit amb la rapidesa que segurament haurem pactat i vulguem nosaltres. Crec que avui el que toca és felicitar-nos tots conjuntament i ser un punt d'estímul per continuar treballant per una vila més inclusiva. Des del profund agraïment a les vostres aportacions, res més que agrair-vos les vostres paraules i felicitar-nos per l'aprovació d'aquest pla. Moltes gràcies.



I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a indicació de la Presidència, quan son les vint-i-una hores i trenta minuts, de la qual s'estén la present acta.

Xavi Paz Penche

Sandra Castellort Claramunt

L'Alcalde
31/03/2025 13:55:47

La Secretària
31/03/2025 14:38:08